
Analiza Danych Ankietowych
Sprawozdanie 3

Natalia Lach 262303, Alicja Myśliwiec 262275

Matematyka Stosowana
Wydział Matematyki Politechniki Wrocławskiej

Spis treści

1. Zadanie 1	2
2. Zadanie 2	2
3. Zadanie 3	3
4. Zadanie 4	4
5. Zadanie 5	6
5.1. Podpunkt a)	6
5.2. Podpunkt b)	8
5.3. Podpunkt c)	9
5.4. Podpunkt d)	10
5.5. Podpunkt e)	11
5.6. Podpunkt f)	13
6. Zadanie 6	14
6.1. Podpunkt a)	14
6.2. Podpunkt b)	15
6.3. Podpunkt c)	16
6.4. Podpunkt d)	16
6.5. Podpunkt e)	17
6.6. Podpunkt f)	18
7. Zadanie 7	18
7.1. Podpunkt a)	19
7.2. Podpunkt b)	19
7.3. Podpunkt c)	20
8. Zadanie 8	20
8.1. Podpunkt a)	20
8.2. Podpunkt b)	20
8.3. Podpunkt c)	21
9. Zadanie 9	21
9.1. Podpunkt a)	21
9.2. Podpunkt b)	22
9.3. Podpunkt c/d)	22
9.4. Podpunkt e)	23
10. Zadanie 10	23
10.1. Podejście względem kryterium informacyjnego.	23
10.2. Podejście krokowe.	24
11. Zadanie 11	27
11.1. Podejście względem kryterium informacyjnego.	27
11.2. Podejście krokowe.	27

1. Zadanie 1

W niniejszym zadaniu należało zweryfikować hipotezę, że atmosfera w miejscu pracy w pierwszym badanym okresie (zmienna A1) i po roku od pierwszego badania (zmienna A2) odpowiada modelowi symetrii. Hipotezą alternatywną jest w takim przypadku to, że rozważane zmienne nie odpowiadają modelowi symetrii. W celu weryfikacji hipotez wykonano dwa testy, działając na danych pochodzących z tabeli 1.

A1 \ A2	-2	-1	0	1	2
-2	10	0	1	0	1
-1	2	15	1	0	1
0	1	1	32	1	0
1	1	1	6	96	1
2	0	0	0	3	26

Tab. 1: Tablica dwudzielcza zmiennych A1 i A2.

Analizowana tablica dwudzielcza, jest tabelą o wymiarach 5x5, a więc wykonać można uogólniony test McNemary oraz test ilorazu wiarygodności. Ustalony poziom istotności wynosi $\alpha = 0.05$. Wyniki przedstawiono w poniższej tabeli.

Test	McNemary	Ilorazu wiarygodności
p -wartość	NA	0.205975

Tab. 2: p -wartości testów dla zmiennych A1 i A2.

Jak wynika z tabeli 2, p -wartość uogólnionego testu McNemary jest niedostępna. W analizowanej tabeli dwudzielczej (tabela 1) występują zera na symetrycznie odpowiadających sobie miejscach. Konstrukcja rozważanego testu nie pozwala na analizę tak wyglądającego zestawu danych.

Inaczej jest w przypadku testu ilorazu wiarygodności. Test zwrócił p -wartość większą od ustalonego poziomu istotności, a więc nie mamy podstaw do odrzucenia hipotezy zerowej, czyli stwierdzić, że dane nie są realizacją modelu symetrii.

Biorąc pod uwagę wymiary analizowanej tabeli dwudzielczej, hipoteza o jednorodności rozkładów brzegowych nie jest równoważna z tą dotyczącą modelu symetrii. Istnieje jedynie jednostronne wynikanie. Skoro nie ma wystarczających dowodów, aby odrzucić hipotezę o symetrii w rozkładzie, to nie ma także podstaw, aby odrzucić hipotezę o jednorodności rozkładów brzegowych.

2. Zadanie 2

Tym razem do czynienia mamy z tablicą dwudzielczą o wymiarach 4x4 dotyczącą zadowolenia z wynagrodzenia w pierwszym badanym okresie (zmienna W1) i po roku od pierwszego badania (zmienna W2). Ponownie należy zweryfikować hipotezę, że obie zmienne odpowiadają modelowi symetrii na poziomie istotności $\alpha = 0.05$. I tym razem wykonano dwa testy, bazując na danych z tabeli dwudzielczej - tabeli 3.

W1 \ W2	-2	-1	1	2
-2	74	0	0	0
-1	0	19	0	0
1	0	1	1	0
2	0	0	1	104

Tab. 3: Tablica dwudzielcza zmiennych W1 i W2.

Biorąc pod uwagę wymiary analizowanej tabeli dwudzielczej, przeprowadzono dwa testy - uogólniony test McNemary oraz test ilorazu wiarygodności. Wyniki przedstawiono poniżej, w tabeli 4.

Test	McNemary	Ilorazu wiarygodności
<i>p</i> -wartość	NA	0.836800

Tab. 4: *p*-wartości testów dla zmiennych W1 i W2.

Ponownie jak w przypadku zadania w sekcji 2, test McNemary zwrócił nieokreśloną *p*-wartość. Jak wspomniano wcześniej, powodem jest występowanie zer na odpowiadających sobie miejscach w analizowanej tabeli kontyngencji.

P-wartość w przypadku testu ilorazu wiarygodności jest większa od ustalonego poziomu istotności, a więc nie ma podstaw do odrzucenia hipotezy zerowej dotyczącej modelu symetrii. Owa hipoteza nie jest jednak równoważna hipotezie o jednorodności rozkładów brzegowych. Skoro nie ma wystarczających dowodów, aby odrzucić hipotezę o symetrii w rozkładzie, to nie ma także podstaw, aby odrzucić hipotezę o jednorodności rozkładów brzegowych.

3. Zadanie 3

W niniejszym zadaniu należy zweryfikować hipotezę analogiczną do tych w poprzednich sekcjach. Tym razem jednak działano na zmodyfikowanych danych dotyczących zadowolenia z wynagrodzenia. Zmienne WM1 i WM2 odpowiadają bardziej ogólnemu opisowi opinii wydanych przez pracowników podczas odpowiednio pierwszego okresu badania i po roku od niego. Przykładowo odpowiedź (-1) oznacza ogólne niezadowolenie, czyli połączenie odpowiedzi (-2) i (-1) z oryginalnej zmiennej. Dane przedstawiono w tabeli 5. Poziom istotności pozostaje stały, równy $\alpha = 0.05$.

WM1 \ WM2	-1	1
-1	93	0
1	1	106

Tab. 5: Tablica dwudzielcza zmiennych WM1 i WM2.

Na podstawie tak skonstruowanych danych przeprowadzono test McNemary w dwóch wersjach - z poprawką dotyczącą ciągłości (*correct = TRUE*) i bez niej (*correct = FALSE*). Otrzymano następujące wyniki.

Test McNemary	<i>correct=TRUE</i>	<i>correct=FALSE</i>
<i>p</i> -wartość	1	0.3173

Tab. 6: *p*-wartości testów dla zmiennych WM1 i WM2.

Przy ustalonym poziomie istotności, p -wartości przedstawione w tabeli 6 nie dają podstaw do odrzucenia hipotezy zerowej. To znaczy, że nie mamy wystarczających dowodów, by stwierdzić, że dane nie są realizacjami z modelu symetrii. Zauważyć można znaczące różnice w otrzymanych wartościach z poprawką na ciągłość i bez niej. Jednak decyzja dotycząca hipotezy jest taka sama w obu testach.

Analizowana tablica dwudzielcza jest rozmiaru 2×2 , zatem w tym przypadku hipoteza o modelu symetrii jest równoważna z tą o jednorodności rozkładów brzegowych. W takim razie nie mamy podstaw do odrzucenia żadnej z nich.

4. Zadanie 4

W tym zadaniu należało przeprowadzić symulacyjnie porównanie mocy testu Z oraz testu Z_0 .

Zaczynając od implementacji owych testów, test Z :

```
test_z <- function(ftab){
  n <- sum(ftab)
  p1p <- rowSums(ftab)[1]/n
  pp1 <- colSums(ftab)[1]/n
  D <- p1p - pp1
  s2 <- (p1p*(1-p1p) + pp1*(1-pp1) -
        2*(ftab[1,1]*ftab[2,2] - ftab[1,2]*ftab[2,1])/n^2)/n
  z <- D/sqrt(s2)
  pval <- 2*(1-pnorm(abs(z)))
}
```

Test Z_0 :

```
test_z0 <- function(ftab){
  n <- sum(ftab)
  z0 <- (ftab[1,2]-ftab[2,1])/sqrt(ftab[1,2]+ftab[2,1])
  print(z0)
  pval <- 2*(1-pnorm(abs(z0)))
}
```

Hipoteza zerowa jest w postaci

$$H_0 : p_{1+} = p_{+1},$$

natomiast alternatywna

$$H_1 : p_{1+} \neq p_{+1}.$$

W celu symulacji należy wygenerować odpowiedzi na pytania dla n respondentów.

```
testy <- function(p2,n, pval = 0.05){
  p1 <- 0.5
  odp_1 <- runif(n) ##generuje 1000 losowych wartosci miedzy 0 a 1
  odp_2 <- runif(n)
  o1 <- as.integer(odp_1<p1) ##patrze czy sa < prawdopodobienstwa sukcesu
  o2 <- as.integer(odp_2<p2)

  if (0 %in% o2 & 1 %in% o2) {
    tab <- table(o1, o2)
  }
  else if (0 %in% o2) {
    tab <- table(o1, o2)
    tab <- cbind(tab, 0)
  }
```

```

    }
    else if (1 %in% o2) {
      tab <- table(o1, o2)
      tab <- cbind(0, tab)
    }
    else {
      tab <- matrix(0, nrow = 2, ncol = 2)
    }
    r1 <- test_z0(tab)<pval
    r2 <- test_z(tab)<pval
    data.frame(r1, r2)
  }
}

```

W ten sposób otrzymujemy rezultaty testów Z oraz Z0 wygenerowanych przez nas danych. Poniżej kod służący do liczenia mocy testów oraz przykładową symulację.

```

## funkcja licząca moc
powers <- function(p2,n) {
  results <- do.call(rbind, replicate(1000, testy(p2, n),
                                          simplify = FALSE))
  data.frame(mean(results$r2), mean(results$r1))
}

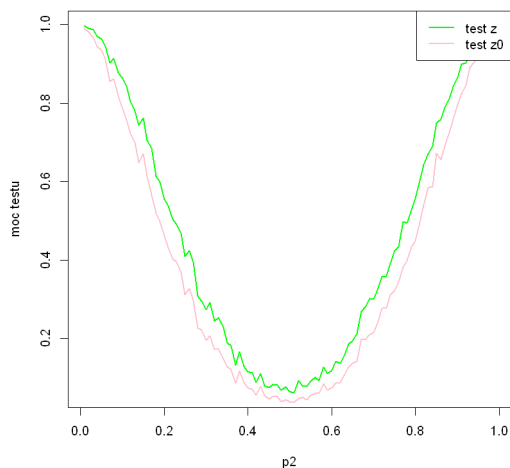
##przykładowe wykonanie dla n=20
a <- lapply(seq(0.01,0.99,0.01), function(p) powers(p, 20))

z <- c()
z_0 <- c()
for (i in 1:length(a)){
  z <- append(z, a[i][[1]][1,1])
  z_0 <- append(z_0, a[i][[1]][1,2])
}

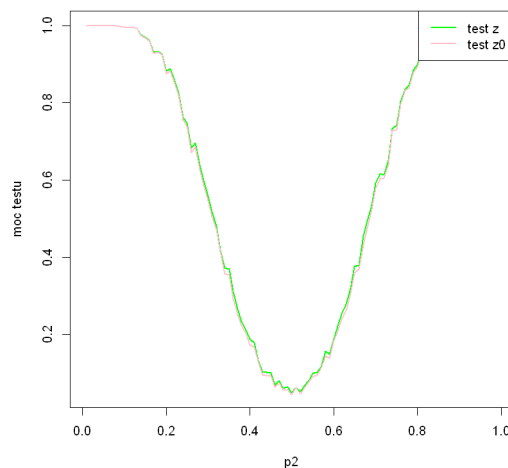
data.frame(z,z_0)

```

Ostatecznie moc została wyznaczona dla $n \in [20, 50, 100, 1000]$, $p_1 = 0.5$ oraz $p_2 = 0.01, 0.02, \dots, 0.99$.

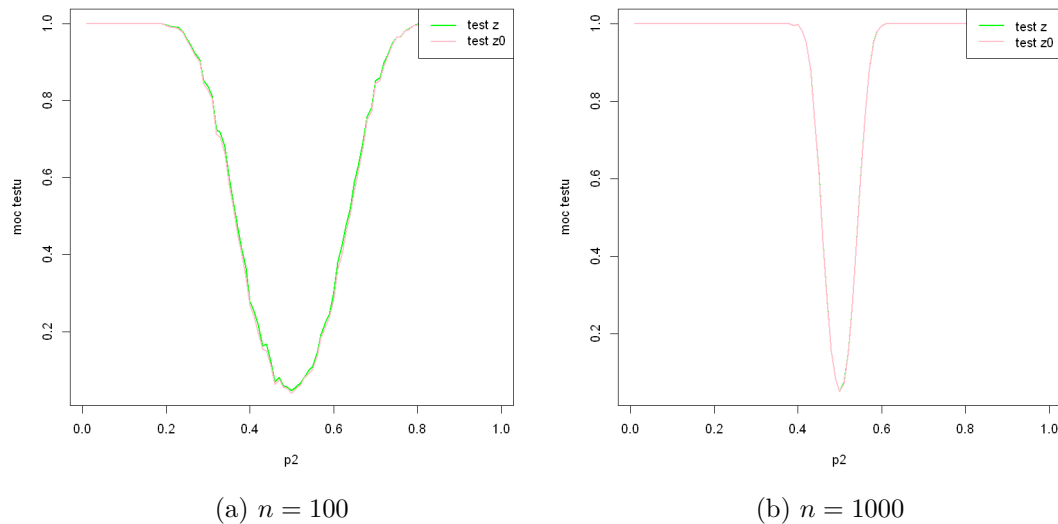

(a) $n = 20$

(b) $n = 50$

Rys. 1: Moce testów Z i Z₀ w zależności od wartości p_2

Rys. 2: Moce testów Z i Z_0 w zależności od wartości p_2

Na rysunkach 1 i 2 można zauważyć, że oba testy są silniejsze w miarę zwiększania różnicy wartości p_2 od $p_2 = 0.5$. W miarę symulacji dla większego n widać, że ostatecznie oba wykresy się niemalże pokrywają, jednak przykładowo dla $n = 20$, test Z_0 wypada gorzej (moc testu ma mniejszą wartość).

5. Zadanie 5

W niniejszym zadaniu zakładamy, że

- zmienna 1 to zmienna S , czyli zajmowane stanowisko (kierownicze bądź nie),
- zmienna 2 to zmienna $W1$, czyli zadowolenie z wynagrodzenia w pierwszym badanym okresie (wartości w skali Stapela od -2 do 2),
- zmienna 3 to zmienna Wyk , czyli wykształcenie (wartości od 1 do 3).

Na podstawie wspomnianych zmiennych tworzone będą następujące modele log-liniowe. Zakładamy poziom ufności równy $\alpha = 0.05$. Testowana będzie hipoteza zerowa, że dany model został dopasowany poprawnie do posiadanych danych.

Wpierw jednak rozważane dane trzeba przygotować, to znaczy utworzyć odpowiednie tabele liczości. Przykładowy kod przedstawiono poniżej.

```
##zebranie odpowiednich zmiennych
col_s <- data$S
col_wyk <- data$Wyk
col_w <- data$W1

##stworzenie obiektu data_frame
df <- data.frame(col_s, col_w, col_wyk)
names(df) <- c('S', 'W1', 'Wyk')
df_tab <- as.data.frame(table(df))
```

5.1. Podpunkt a)

Model [1 3] zakłada niezależność zmiennych 1 i 3. Można go zapisać poniższym wzorem.

$$\ell_{ik} = \lambda + \lambda_i^{(1)} + \lambda_k^{(3)}$$

$$\forall i \in \{1,2\}, k \in \{1,2,3\}$$

Oznacza to, że zakładamy, że zajmowane stanowisko nie jest powiązane z wykształceniem. Dodatkowo zadowolenie z wynagrodzenia nie ma wpływu na model.

Odpowiednio przygotowane dane podano jako argument funkcji *glm* i dopasowano do nich rozważany model za pomocą poniższego kodu.

```
mods <- glm(Freq ~ S + Wyk, ##[1 3]
            data = df_tab, family = poisson)

summary(mods) ##wywołanie summary modelu

deviance(mods) ##miara błędu

1-pchisq(deviance(mods), df = df.residual(mods)) ##p-wartość

cbind(mods$data, fitted(mods)) ##tabela licznosci
}
```

Otrzymane *summary* oraz tabele licznosci przedstawiono poniżej, na rysunku 3. Ponadto *p*-wartość wyniosła 0 a *deviance* ≈ 203.07 .

```
Call:
glm(formula = Freq ~ S + Wyk, family = poisson, data = df_tab)

Deviance Residuals:
    Min       1Q   Median       3Q      Max
-7.7814  -2.4320  -0.7379   1.7898   5.8821

Coefficients:
            Estimate Std. Error z value Pr(>|z|)
(Intercept)   2.1823     0.1587  13.755 < 2e-16 ***
S1            -1.8575     0.2069  -8.977 < 2e-16 ***
Wyk2           1.2281     0.1776   6.916 4.65e-12 ***
Wyk3          -0.7691     0.2775  -2.772 0.00558 **
---
Signif. codes:  0 '***' 0.001 '**' 0.01 '*' 0.05 '.' 0.1 ' ' 1

(Dispersion parameter for poisson family taken to be 1)

    Null deviance: 442.20  on 23  degrees of freedom
Residual deviance: 203.07  on 20  degrees of freedom
AIC: 267.82

Number of Fisher Scoring iterations: 5
```

(a) Podsumowanie funkcji glm.

	S	W1	Wyk	Freq	fitted(mods)
	<fct>	<fct>	<fct>	<int>	<dbl>
1	0	-2	1	19	8.86625
2	1	-2	1	1	1.38375
3	0	-1	1	3	8.86625
4	1	-1	1	0	1.38375
5	0	1	1	0	8.86625
6	1	1	1	0	1.38375
7	0	2	1	18	8.86625
8	1	2	1	0	1.38375
9	0	-2	2	40	30.27500
10	1	-2	2	5	4.72500
11	0	-1	2	15	30.27500
12	1	-1	2	2	4.72500
13	0	1	2	0	30.27500
14	1	1	2	0	4.72500
15	0	2	2	68	30.27500
16	1	2	2	10	4.72500
17	0	-2	3	5	4.10875
18	1	-2	3	4	0.64125
19	0	-1	3	0	4.10875
20	1	-1	3	0	0.64125
21	0	1	3	0	4.10875
22	1	1	3	2	0.64125
23	0	2	3	5	4.10875
24	1	2	3	3	0.64125

(b) Tabela licznosci.

Rys. 3: Podsumowanie wykonanej funkcji wraz z tabelą licznosci modelu.

Jak widać na rysunku 3, licznosci z modelu dość znacząco różnią się od tych z danych. Także otrzymana *p*-wartość daje podstawy do odrzucenia hipotezy zerowej, czyli do stwierdzenia, że faktycznie model został źle dopasowany.

Wniosek jest zatem taki, że musi istnieć pewna zależność pomiędzy zajmowanym stanowiskiem a

wykształceniem pracownika, a także zmienna W1 może mieć wpływ na odpowiedzi, czego rozważany przez nas model nie uwzględnia.

5.2. Podpunkt b)

Model [13] zakłada zależność zmiennych 1 i 3. Można go zapisać poniższym wzorem.

$$\ell_{ik} = \lambda + \lambda_i^{(1)} + \lambda_k^{(3)} + \lambda_{ik}^{(13)}$$

$$\forall i \in \{1,2\}, k \in \{1,2,3\}$$

Oznacza to, że zakładamy, że zajmowane stanowisko jest powiązane z wykształceniem.

Odpowiednio przygotowane dane podano jako argument funkcji *glm* i dopasowano do nich rozważany model za pomocą poniższego kodu.

```
mods <- glm(Freq ~ S + Wyk + S * Wyk, ##[1 3]
            data = df_tab, family = poisson)

summary(mods) ##wywołanie summary modelu

deviance(mods) ##miara błędu

1-pchisq(deviance(mods), df = df.residual(mods)) ##p-wartosc

cbind(mods$data, fitted(mods)) ##tabela licznosci
}
```

Otrzymane *summary* oraz tabele licznosci przedstawiono poniżej, na rysunku 4. Ponadto *deviance* wyniosła ≈ 183.9797 a *p*-wartość jest równa 0.

```
Call:
glm(formula = Freq ~ S + Wyk + S * Wyk, family = poisson, data = df_tab)

Deviance Residuals:
    Min       1Q   Median       3Q      Max
-7.8422  -2.2361  -0.4385   1.3898   5.7820

Coefficients:
            Estimate Std. Error z value Pr(>|z|)
(Intercept)  2.3026     0.1581  14.563 < 2e-16 ***
S1           -3.6889     1.0124  -3.644 0.000269 ***
Wyk2          1.1233     0.1820   6.171 6.77e-10 ***
Wyk3         -1.3863     0.3535  -3.921 8.81e-05 ***
S1:Wyk2       1.7099     1.0449   1.636 0.101749
S1:Wyk3       3.5835     1.1117   3.223 0.001267 **
---
Signif. codes:  0 '***' 0.001 '**' 0.01 '*' 0.05 '.' 0.1 ' ' 1

(Dispersion parameter for poisson family taken to be 1)

    Null deviance: 442.20  on 23  degrees of freedom
Residual deviance: 183.98  on 18  degrees of freedom
AIC: 252.73

Number of Fisher Scoring iterations: 5
```

(a) Podsumowanie funkcji glm.

	S	W1	Wyk	Freq	fitted(mods)
	<fct>	<fct>	<fct>	<int>	<dbl>
1	0	-2	1	19	10.00
2	1	-2	1	1	0.25
3	0	-1	1	3	10.00
4	1	-1	1	0	0.25
5	0	1	1	0	10.00
6	1	1	1	0	0.25
7	0	2	1	18	10.00
8	1	2	1	0	0.25
9	0	-2	2	40	30.75
10	1	-2	2	5	4.25
11	0	-1	2	15	30.75
12	1	-1	2	2	4.25
13	0	1	2	0	30.75
14	1	1	2	0	4.25
15	0	2	2	68	30.75
16	1	2	2	10	4.25
17	0	-2	3	5	2.50
18	1	-2	3	4	2.25
19	0	-1	3	0	2.50
20	1	-1	3	0	2.25
21	0	1	3	0	2.50
22	1	1	3	2	2.25
23	0	2	3	5	2.50
24	1	2	3	3	2.25

(b) Tabela licznosci.

Rys. 4: Podsumowanie wykonanej funkcji wraz z tabelą licznosci modelu.

Jak wynika z tabeli z rysunku 4, oczekiwane licznosci uzyskane z modelu różnią się od tych rzeczywistych. Także wartość *deviance* jest wysoka. Stwierdzamy, że model został źle dopasowany.

5.3. Podpunkt c)

Model [1 2 3] jest oparty na trzech zmiennych i zakłada ich niezależność względem siebie. Można go zapisać poniższym wzorem.

$$\ell_{ik} = \lambda + \lambda_i^{(1)} + \lambda_j^{(2)} + \lambda_k^{(3)}$$

$$\forall i \in \{1,2\}, j \in \{1,2,3,4\}, k \in \{1,2,3\}$$

Oznacza to, że zakładamy, że ani zajmowane stanowisko ani zadowolenie z wynagrodzenia ani wykształcenie nie są w żaden sposób ze sobą powiązane.

Odpowiednio przygotowane dane podano jako argument funkcji *glm* i dopasowano do nich rozważany model za pomocą poniższego kodu.

```
mods <- glm(Freq ~ S + W1 + Wyk,
            data = dfs wyk_tab, family = poisson)

summary(mods) ##wywołanie summary modelu

deviance(mods) ##miara błędu
```

```
1-pchisq(deviance(mods), df = df.residual(mods)) ##p-wartosc

cbind(mods$data, fitted(mods)) ##tabela licznosci
```

Otrzymane *summary* oraz tabele licznosci przedstawiono ponizej, na rysunku 5. Ponadto *p*-wartosc wyniosla okolo 0.00062 a *deviance* $\approx$ 42.2422.

```
Call:
glm(formula = Freq ~ S + W1 + Wyk, family = poisson, data = df_tab)

Deviance Residuals:
    Min       1Q   Median       3Q      Max
-2.3992  -0.8209  -0.5129   0.2158   3.6711

Coefficients:
              Estimate Std. Error z value Pr(>|z|)
(Intercept)   2.5743     0.1835  14.026 < 2e-16 ***
S1            -1.8575     0.2069  -8.977 < 2e-16 ***
W1-1          -1.3083     0.2520  -5.191 2.09e-07 ***
W11           -3.6109     0.7166  -5.039 4.68e-07 ***
W12            0.3403     0.1521   2.238 0.02524 *
Wyk2           1.2281     0.1776   6.916 4.65e-12 ***
Wyk3          -0.7691     0.2775  -2.771 0.00558 **
---
Signif. codes:  0 '***' 0.001 '**' 0.01 '*' 0.05 '.' 0.1 ' ' 1

(Dispersion parameter for poisson family taken to be 1)

    Null deviance: 442.195  on 23  degrees of freedom
Residual deviance:  42.242  on 17  degrees of freedom
AIC: 112.99

Number of Fisher Scoring iterations: 8
```

(a) Podsumowanie funkcji glm.

	S	W1	Wyk	Freq	fitted(mods)
	<fct>	<fct>	<fct>	<int>	<dbl>
1	0	-2	1	19	13.12205
2	1	-2	1	1	2.04795
3	0	-1	1	3	3.54650
4	1	-1	1	0	0.55350
5	0	1	1	0	0.35465
6	1	1	1	0	0.05535
7	0	2	1	18	18.44180
8	1	2	1	0	2.87820
9	0	-2	2	40	44.80700
10	1	-2	2	5	6.99300
11	0	-1	2	15	12.11000
12	1	-1	2	2	1.89000
13	0	1	2	0	1.21100
14	1	1	2	0	0.18900
15	0	2	2	68	62.97200
16	1	2	2	10	9.82800
17	0	-2	3	5	6.08095
18	1	-2	3	4	0.94905
19	0	-1	3	0	1.64350
20	1	-1	3	0	0.25650
21	0	1	3	0	0.16435
22	1	1	3	2	0.02565
23	0	2	3	5	8.54620
24	1	2	3	3	1.33380

(b) Tabela licznosci.

Rys. 5: Podsumowanie wykonanej funkcji wraz z tabelą licznosci modelu.

Jak wynika z tabeli na rysunku 5, licznosci oczekiwane i rzeczywiste nieco sie od siebie roznią. Takze wartosc *deviance* jest wysoka, a *p*-wartosc na ustalonym poziomie ufności daje podstawy do odrzucenia hipotezy zerowej. Model nie zostal dopasowany poprawnie.

5.4. Podpunkt d)

Model [12 3] zaklada za to, ze wśród trzech zmiennych, zmienne 1 i 2 są od siebie zależne, jednak występuje brak zależności wobec zmiennej 3. Model można zapisać ponizszym wzorem.

$$\ell_{ik} = \lambda + \lambda_i^{(1)} + \lambda_j^{(2)} + \lambda_k^{(3)} + \lambda_{ij}^{(12)}$$

$$\forall i \in \{1,2\}, j \in \{1,2,3,4\}, k \in \{1,2,3\}$$

Oznacza to, ze zakładamy, ze zajmowane stanowisko oraz zadowolenie z wynagrodzenia są od siebie zależne, jednak wykształcenie jest czynnikiem od nich niezależnym.

Odpowiednio przygotowane dane podano jako argument funkcji *glm* i dopasowano do nich rozważany model za pomocą ponizszego kodu.

```

mods <- glm(Freq ~ S + W1 + Wyk + S*W1,
            data = dfswyk_tab, family = poisson)

summary(mods) ##wywołanie summary modelu

deviance(mods) ##miara błędu

1-pchisq(deviance(mods), df = df.residual(mods)) ##p-wartość

cbind(mods$data, fitted(mods)) ##tabela licznosci

```

Otrzymane *summary* oraz tabele licznosci przedstawiono poniżej, na rysunku 6. Ponadto *p*-wartość wyniosła około 0.00212 a *deviance* $\approx$ 33.9138.

```

Call:
glm(formula = Freq ~ S + W1 + Wyk + S * W1, family = poisson,
    data = df_tab)

Deviance Residuals:
    Min       1Q   Median       3Q      Max
-2.3087  -0.8377  -0.2620   0.4903   2.4074

Coefficients:
            Estimate Std. Error z value Pr(>|z|)
(Intercept)  2.57414    0.18712  13.756 < 2e-16 ***
S1           -1.85630    0.34004  -5.459 4.79e-08 ***
W1-1         -1.26851    0.26680  -4.755 1.99e-06 ***
W11          -21.09274 2883.98341  -0.007 0.99416
W12           0.35198    0.16314   2.158 0.03096 *
Wyk2          1.22807    0.17758   6.916 4.65e-12 ***
Wyk3          -0.76913    0.27753  -2.771 0.00558 **
S1:W1-1       -0.34093    0.81926  -0.416 0.67731
S1:W11        19.48330 2883.98351   0.007 0.99461
S1:W12        -0.08961    0.45115  -0.199 0.84255
---
Signif. codes:  0 '***' 0.001 '**' 0.01 '*' 0.05 '.' 0.1 ' ' 1

(Dispersion parameter for poisson family taken to be 1)

    Null deviance: 442.195  on 23  degrees of freedom
Residual deviance:  33.914  on 14  degrees of freedom
AIC: 110.67

Number of Fisher Scoring iterations: 16

```

(a) Podsumowanie funkcji glm.

	S	W1	Wyk	Freq	fitted(mods)
	<fct>	<fct>	<fct>	<int>	<dbl>
1	0	-2	1	19	1.312000e+01
2	1	-2	1	1	2.050000e+00
3	0	-1	1	3	3.690000e+00
4	1	-1	1	0	4.100000e-01
5	0	1	1	0	9.067214e-09
6	1	1	1	0	4.100000e-01
7	0	2	1	18	1.865500e+01
8	1	2	1	0	2.665000e+00
9	0	-2	2	40	4.480000e+01
10	1	-2	2	5	7.000000e+00
11	0	-1	2	15	1.260000e+01
12	1	-1	2	2	1.400000e+00
13	0	1	2	0	3.096122e-08
14	1	1	2	0	1.400000e+00
15	0	2	2	68	6.370000e+01
16	1	2	2	10	9.100000e+00
17	0	-2	3	5	6.080000e-01
18	1	-2	3	4	9.500000e-01
19	0	-1	3	0	1.710000e+00
20	1	-1	3	0	1.900000e-01
21	0	1	3	0	4.201880e-09
22	1	1	3	2	1.900000e-01
23	0	2	3	5	8.645000e+00
24	1	2	3	3	1.235000e+00

(b) Tabela licznosci.

Rys. 6: Podsumowanie wykonanej funkcji wraz z tabelą licznosci modelu.

Ponownie, tabela na rysunku 6 ukazuje niezbyt dobre dopasowanie modelu do danych. Licznosci teoretyczne i rzeczywiste różnią się od siebie. *Deviance* w tym przypadku wynosi nieco mniej niż w poprzednim podpunkcie, jednak także i tym razem odrzucamy hipotezę zerową. Otrzymana *p*-wartość wskazuje na złe dopasowanie modelu do rozważanych danych.

5.5. Podpunkt e).

Model [12 13] zakłada, że wśród trzech zmiennych, zmienne 1 i 2, a także 1 i 3 są od siebie zależne. Przy ustalonej wartości zmiennej 1, zmienne 2 i 3 są od siebie niezależne. Wówczas mowa

o zmiennych 2 i 3 jako zmiennych warunkowo niezależnych. Taką relację można zapisać poniższym wzorem.

$$\ell_{ik} = \lambda + \lambda_i^{(1)} + \lambda_j^{(2)} + \lambda_k^{(3)} + \lambda_{ij}^{(12)} + \lambda_{ik}^{(13)} \\ \forall i \in \{1,2\}, j \in \{1,2,3,4\}, k \in \{1,2,3\}$$

Oznacza to, że między zajmowanym stanowiskiem i zadowoleniem z wynagrodzenia, a także między zajmowanym stanowiskiem a poziomem wykształcenia istnieje pewna zależność. Natomiast zadowolenie z wynagrodzenia i wykształcenie są zmiennymi warunkowo niezależnymi.

Odpowiednio przygotowane dane podano jako argument funkcji *glm* i dopasowano do nich rozważany model za pomocą poniższego kodu.

```
mods <- glm(Freq ~ S + W1 + Wyk + S*W1 + S*Wyk,
            data = dfswyk_tab, family = poisson)

summary(mods) ##wywołanie summary modelu

deviance(mods) ##miara błędu

1-pchisq(deviance(mods), df = df.residual(mods)) ##p-wartość

cbind(mods$data, fitted(mods)) ##tabela licznosci
```

Otrzymane *summary* oraz tabele licznosci przedstawiono poniżej, na rysunku 7. Ponadto *p*-wartość wyniosła około 0.2512 a *deviance* $\approx$ 14.8237.

```
Call:
glm(formula = Freq ~ S + W1 + Wyk + S * W1 + S * Wyk, family = poisson,
    data = df_tab)

Deviance Residuals:
    Min       1Q   Median       3Q      Max
-1.58698  -0.67881  -0.05727   0.60121   1.31445

Coefficients:
            Estimate Std. Error z value Pr(>|z|)
(Intercept)   2.69447    0.18667  14.435 < 2e-16 ***
S1            -3.68772    1.04776  -3.520 0.000432 ***
W1-1          -1.26851    0.26680  -4.755 1.99e-06 ***
W11          -21.93973  4404.68250  -0.005 0.996026
W12             0.35198    0.16314   2.158 0.030964 *
Wyk2           1.12330    0.18202   6.171 6.77e-10 ***
Wyk3          -1.38629    0.35355  -3.921 8.82e-05 ***
S1:W1-1        -0.34093    0.81926  -0.416 0.677306
S1:W11         20.33029  4404.68256   0.005 0.996317
S1:W12        -0.08961    0.45115  -0.199 0.842552
S1:Wyk2         1.70991    1.04497   1.636 0.101771
S1:Wyk3         3.58352    1.11181   3.223 0.001268 **
---
Signif. codes:  0 '***' 0.001 '**' 0.01 '*' 0.05 '.' 0.1 ' ' 1

(Dispersion parameter for poisson family taken to be 1)

    Null deviance: 442.195  on 23  degrees of freedom
Residual deviance:  14.824  on 12  degrees of freedom
AIC: 95.576

Number of Fisher Scoring iterations: 17
```

(a) Podsumowanie funkcji glm.

	S	W1	Wyk	Freq	fitted(mods)
	<fct>	<fct>	<fct>	<int>	<dbl>
1	0	-2	1	19	1.479769e+01
2	1	-2	1	1	3.703704e-01
3	0	-1	1	3	4.161850e+00
4	1	-1	1	0	7.407407e-02
5	0	1	1	0	4.384198e-09
6	1	1	1	0	7.407407e-02
7	0	2	1	18	2.104046e+01
8	1	2	1	0	4.814815e-01
9	0	-2	2	40	4.550289e+01
10	1	-2	2	5	6.296296e+00
11	0	-1	2	15	1.279769e+01
12	1	-1	2	2	1.259259e+00
13	0	1	2	0	1.348141e-08
14	1	1	2	0	1.259259e+00
15	0	2	2	68	6.469942e+01
16	1	2	2	10	8.185185e+00
17	0	-2	3	5	3.699422e+00
18	1	-2	3	4	3.333333e+00
19	0	-1	3	0	1.040462e+00
20	1	-1	3	0	6.666667e-01
21	0	1	3	0	1.096050e-09
22	1	1	3	2	6.666667e-01
23	0	2	3	5	5.260116e+00
24	1	2	3	3	4.333333e+00

(b) Tabela licznosci.

Rys. 7: Podsumowanie wykonanej funkcji wraz z tabelą licznosci modelu.

Tym razem otrzymana p -wartość jest większa od ustalonego poziomu ufności, a więc nie mamy podstaw do odrzucenia hipotezy zerowej o tym, że model został dobrze dobrany. Także wartość *deviance* jest najniższa jak dotąd, biorąc pod uwagę podpunkty dotyczące wszystkich trzech zmiennych. Liczności z tabeli 7 są do siebie zbliżone. Zatem nie mamy podstaw do stwierdzenia, że model mógł zostać źle dopasowany do analizowanych danych.

5.6. Podpunkt f)

Model [1 23] zakłada, że wśród trzech zmiennych, zmienne 2 i 3 są od siebie zależne, jednak występuje brak zależności wobec zmiennej 1. Można go zapisać poniższym wzorem.

$$\ell_{ik} = \lambda + \lambda_i^{(1)} + \lambda_j^{(2)} + \lambda_k^{(3)} + \lambda_{jk}^{(23)}$$

$$\forall i \in \{1,2\}, j \in \{1,2,3,4\}, k \in \{1,2,3\}$$

Oznacza to, że zakładamy, że zadowolenie z wynagrodzenia oraz wykształcenie są od siebie zależne, jednak zajmowane stanowisko jest czynnikiem od nich niezależnym.

Odpowiednio przygotowane dane podano jako argument funkcji *glm* i dopasowano do nich rozważany model za pomocą poniższego kodu.

```
mods <- glm(Freq ~ S + W1 + Wyk + W1*Wyk,
            data = dfswyk_tab, family = poisson)

summary(mods) ##wywołanie summary modelu

deviance(mods) ##miara błędu

1-pchisq(deviance(mods), df = df.residual(mods)) ##p-wartosc

cbind(mods$data, fitted(mods)) ##tabela licznosci
```

Otrzymane *summary* oraz tabele liczności przedstawiono poniżej, na rysunku 8. Ponadto p -wartość wyniosła około 0.01286 a *deviance* $\approx$ 23.970.

Ustalono poziom ufności na $\alpha = 0.05$, zatem otrzymana p -wartość sugeruje odrzucenie hipotezy zerowej. I w tym przypadku liczności przedstawione w tabeli na rysunku 8 są do siebie dość zbliżone, jednak nie na tyle, by stwierdzić, że model został dobrze dopasowany do danych. Wskazuje na to także wartość *deviance*.

```
Call:
glm(formula = Freq ~ S + W1 + Wyk + W1 * Wyk, family = poisson,
    data = df_tab)
```

Deviance Residuals:

	Min	1Q	Median	3Q	Max
	-2.2045	-0.5296	-0.0001	0.1900	2.1330

Coefficients:

	Estimate	Std. Error	z value	Pr(> z)
(Intercept)	2.85071	0.22534	12.650	< 2e-16 ***
S1	-1.85745	0.20692	-8.977	< 2e-16 ***
W1-1	-1.89712	0.61914	-3.064	0.00218 **
W11	-21.28324	5674.58093	-0.004	0.99701
W12	-0.10536	0.32489	-0.324	0.74572
Wyk2	0.81093	0.26874	3.018	0.00255 **
Wyk3	-0.79851	0.40139	-1.989	0.04666 *
W1-1:Wyk2	0.92367	0.68145	1.355	0.17528
W11:Wyk2	-0.81093	8025.06932	0.000	0.99992
W12:Wyk2	0.65541	0.37496	1.748	0.08048 .
W1-1:Wyk3	-18.58761	5674.58099	-0.003	0.99739
W11:Wyk3	19.77916	5674.58098	0.003	0.99722
W12:Wyk3	-0.01242	0.58452	-0.021	0.98304

Signif. codes: 0 '***' 0.001 '**' 0.01 '*' 0.05 '.' 0.1 ' ' 1

(Dispersion parameter for poisson family taken to be 1)

Null deviance:	442.20	on 23	degrees of freedom
Residual deviance:	23.97	on 11	degrees of freedom
AIC:	106.72		

Number of Fisher Scoring iterations: 17

(a) Podsumowanie funkcji glm.

	S	W1	Wyk	Freq	fitted(mods)
	<fct>	<fct>	<fct>	<int>	<dbl>
1	0	-2	1	19	1.730000e+01
2	1	-2	1	1	2.700000e+00
3	0	-1	1	3	2.595000e+00
4	1	-1	1	0	4.050000e-01
5	0	1	1	0	9.882209e-09
6	1	1	1	0	1.542310e-09
7	0	2	1	18	1.557000e+01
8	1	2	1	0	2.430000e+00
9	0	-2	2	40	3.892500e+01
10	1	-2	2	5	6.075000e+00
11	0	-1	2	15	1.470500e+01
12	1	-1	2	2	2.295000e+00
13	0	1	2	0	9.882209e-09
14	1	1	2	0	1.542310e-09
15	0	2	2	68	6.747000e+01
16	1	2	2	10	1.053000e+01
17	0	-2	3	5	7.785000e+00
18	1	-2	3	4	1.215000e+00
19	0	-1	3	0	9.882209e-09
20	1	-1	3	0	1.542310e-09
21	0	1	3	0	1.730000e+00
22	1	1	3	2	2.700000e-01
23	0	2	3	5	6.920000e+00
24	1	2	3	3	1.080000e+00

(b) Tabela licznosci.

Rys. 8: Podsumowanie wykonanej funkcji wraz z tabelą licznosci modelu.

6. Zadanie 6

Podobnie jak w zadaniu 5 w sekcji 5, sprawdzane będa dopasowanie modelow log-linowych do danych. W tym przypadku analizowane będa zmienne:

- zmienna 1 - zmienna S, czyli zajmowane stanowisko (kierownicze będa nie),
- zmienna 2 - zmienna P, czyli pęć (litery M lub K),
- zmienna 3 - zmienna Wyk, czyli wykształcenie (wartosci od 1 do 3).

Sposób przygotowywania danych, wykonywania funkcji *glm* oraz inne operacje i założenia pozostaja takie same jak w zadaniu 5. Modele log-liniowe, które zostana dopasowane do danych także się nie zmieniły, więc nie będa ponownie opisywane.

6.1. Podpunkt a)

Analizowany jest model [1 3]. Oznacza to, że zakładamy, że ani zajmowane stanowisko ani wykształcenie nie są w żaden sposób ze sobą powiązane. Pęć nie gra żadnej roli w analizowanym modelu.

Otrzymane *summary* oraz tabele licznosci przedstawiono ponizej, na rysunku 9. Ponadto *p*-wartosc wyniosla okolo $1.6342 \cdot 10^{-13}$ a *deviance* ≈ 77.392 .

```
Call:
glm(formula = Freq ~ S + Wyk, family = poisson, data = df_tab)
```

```
Deviance Residuals:
    Min       1Q   Median       3Q      Max
-5.2644  -2.0923  -0.4669   1.2975   4.3522
```

```
Coefficients:
            Estimate Std. Error z value Pr(>|z|)
(Intercept)  2.8754     0.1586  18.125 < 2e-16 ***
S1          -1.8575     0.2069  -8.977 < 2e-16 ***
Wyk2         1.2281     0.1776   6.916 4.64e-12 ***
Wyk3        -0.7691     0.2775  -2.771 0.00558 **
---
Signif. codes:  0 '***' 0.001 '**' 0.01 '*' 0.05 '.' 0.1 ' ' 1
```

```
(Dispersion parameter for poisson family taken to be 1)
```

```
Null deviance: 316.518 on 11 degrees of freedom
Residual deviance: 77.392 on 8 degrees of freedom
AIC: 127.78
```

```
Number of Fisher Scoring iterations: 5
```

(a) Podsumowanie funkcji glm.

	S	P	Wyk	Freq	fitted(mods)
	<fct>	<fct>	<fct>	<int>	<dbl>
1	0	K	1	1	17.7325
2	1	K	1	0	2.7675
3	0	M	1	39	17.7325
4	1	M	1	1	2.7675
5	0	K	2	54	60.5500
6	1	K	2	4	9.4500
7	0	M	2	69	60.5500
8	1	M	2	13	9.4500
9	0	K	3	8	8.2175
10	1	K	3	4	1.2825
11	0	M	3	2	8.2175
12	1	M	3	5	1.2825

(b) Tabela licznosci.

Rys. 9: Podsumowanie wykonanej funkcji wraz z tabelą licznosci modelu.

Jak wynika z tabeli z rysunku 9, licznosci teoretyczne i rzeczywiste różnią się od siebie dość znacząco. Wskazuje na to także wartość *deviance*. Otrzymana *p*-wartość sugeruje odrzucenie hipotezy zerowej i przyjęcie, że model nie jest dobrze dopasowany.

6.2. Podpunkt b)

Analizowany jest model [13]. Oznacza to, że zakładamy, że zajmowane stanowisko oraz wykształcenie są ze sobą powiązane. Płeć nie gra żadnej roli w rozważanym modelu.

Otrzymane *summary* oraz tabele licznosci przedstawiono poniżej, na rysunku 10. Ponadto *p*-wartość wyniosła około $9.95 \cdot 10^{-11}$ a *deviance* ≈ 58.3023 .

```
Call:
glm(formula = Freq ~ S + Wyk + S * Wyk, family = poisson, data = df_tab)
```

```
Deviance Residuals:
    Min       1Q   Median       3Q      Max
-5.6576  -1.1320  -0.0044   1.0116   3.7538
```

```
Coefficients:
            Estimate Std. Error z value Pr(>|z|)
(Intercept)  2.9957     0.1581  18.947 < 2e-16 ***
S1          -3.6889     1.0124  -3.644 0.000269 ***
Wyk2         1.1233     0.1820   6.172 6.76e-10 ***
Wyk3        -1.3863     0.3536  -3.921 8.82e-05 ***
S1:Wyk2       1.7099     1.0450   1.636 0.101770
S1:Wyk3       3.5835     1.1118   3.223 0.001268 **
---
Signif. codes:  0 '***' 0.001 '**' 0.01 '*' 0.05 '.' 0.1 ' ' 1
```

```
(Dispersion parameter for poisson family taken to be 1)
```

```
Null deviance: 316.518 on 11 degrees of freedom
Residual deviance: 58.302 on 6 degrees of freedom
AIC: 112.69
```

```
Number of Fisher Scoring iterations: 5
```

(a) Podsumowanie funkcji glm.

	S	P	Wyk	Freq	fitted(mods)
	<fct>	<fct>	<fct>	<int>	<dbl>
1	0	K	1	1	20.0
2	1	K	1	0	0.5
3	0	M	1	39	20.0
4	1	M	1	1	0.5
5	0	K	2	54	61.5
6	1	K	2	4	8.5
7	0	M	2	69	61.5
8	1	M	2	13	8.5
9	0	K	3	8	5.0
10	1	K	3	4	4.5
11	0	M	3	2	5.0
12	1	M	3	5	4.5

(b) Tabela licznosci.

Rys. 10: Podsumowanie wykonanej funkcji wraz z tabelą licznosci modelu.

Jak wynika z tabeli z rysunku 10, licznosci teoretyczne i rzeczywiste różnią się od siebie dość znacząco. Wskazuje na to także wartość *deviance*. Otrzymana *p*-wartość sugeruje odrzucenie hipotezy zerowej i przyjęcie, że model nie jest dobrze dopasowany.

6.3. Podpunkt c)

Analizowany jest model [1 2 3]. Oznacza to, że zakładamy, że ani zajmowane stanowisko ani płeć ani wykształcenie nie są w żaden sposób ze sobą powiązane.

Otrzymane *summary* oraz tabele licznosci przedstawiono poniżej, na rysunku 11. Ponadto *p*-wartość wyniosła około $1.298 \cdot 10^{-10}$ a *deviance* ≈ 60.328 .

```
Call:
glm(formula = Freq ~ S + P + Wyk, family = poisson, data = df_tab)
```

```
Deviance Residuals:
    Min       1Q   Median       3Q      Max
-4.2561 -1.7038 -0.4112  1.7332  3.0601
```

```
Coefficients:
              Estimate Std. Error z value Pr(>|z|)
(Intercept)   2.5329     0.1851  13.685 < 2e-16 ***
S1            -1.8575     0.2069  -8.977 < 2e-16 ***
PM             0.5971     0.1478   4.041 5.32e-05 ***
Wyk2          1.2281     0.1776   6.916 4.65e-12 ***
Wyk3          -0.7691     0.2775  -2.771 0.00558 **
---
Signif. codes:  0 '***' 0.001 '**' 0.01 '*' 0.05 '.' 0.1 ' ' 1
```

```
(Dispersion parameter for poisson family taken to be 1)
```

```
Null deviance: 316.518 on 11 degrees of freedom
Residual deviance: 60.328 on 7 degrees of freedom
AIC: 112.72
```

```
Number of Fisher Scoring iterations: 5
```

(a) Podsumowanie funkcji glm.

	S	P	Wyk	Freq	fitted(mods)
	<fct>	<fct>	<fct>	<int>	<dbl>
1	0	K	1	1	12.590075
2	1	K	1	0	1.964925
3	0	M	1	39	22.874925
4	1	M	1	1	3.570075
5	0	K	2	54	42.990500
6	1	K	2	4	6.709500
7	0	M	2	69	78.109500
8	1	M	2	13	12.190500
9	0	K	3	8	5.834425
10	1	K	3	4	0.910575
11	0	M	3	2	10.600575
12	1	M	3	5	1.654425

(b) Tabela licznosci.

Rys. 11: Podsumowanie wykonanej funkcji wraz z tabelą licznosci modelu.

Jak wynika z tabeli z rysunku 11, licznosci teoretyczne i rzeczywiste różnią się od siebie dość znacząco. Wskazuje na to także wartość *deviance*. Otrzymana *p*-wartość sugeruje odrzucenie hipotezy zerowej i przyjęcie, że model nie jest dobrze dopasowany.

6.4. Podpunkt d)

Analizowany jest model [12 3]. Oznacza to, zakładamy, że zajmowane stanowisko oraz płeć są od siebie zależne, jednak wykształcenie jest czynnikiem od nich niezależnym.

Otrzymane *summary* oraz tabele licznosci przedstawiono poniżej, na rysunku 12. Ponadto *p*-wartość wyniosła około $4.8343 \cdot 10^{-11}$ a *deviance* ≈ 59.8472 .

```
Call:
glm(formula = Freq ~ S + P + Wyk + S * P, family = poisson, data = df_tab)

Deviance Residuals:
    Min       1Q   Median       3Q      Max
-4.3259  -1.7670  -0.3977   1.5670   3.1354

Coefficients:
            Estimate Std. Error z value Pr(>|z|)
(Intercept)  2.5584      0.1878  13.624 < 2e-16 ***
S1          -2.0637      0.3753  -5.498 3.83e-08 ***
PM           0.5573      0.1580   3.528 0.000419 ***
Wyk2         1.2281      0.1776   6.916 4.65e-12 ***
Wyk3        -0.7691      0.2775  -2.771 0.005582 **
S1:PM         0.3077      0.4501   0.684 0.494277
---
Signif. codes:  0 '***' 0.001 '**' 0.01 '*' 0.05 '.' 0.1 ' ' 1

(Dispersion parameter for poisson family taken to be 1)

    Null deviance: 316.518  on 11  degrees of freedom
Residual deviance:  59.847  on  6  degrees of freedom
AIC: 114.24

Number of Fisher Scoring iterations: 5
```

	S	P	Wyk	Freq	fitted(mods)
	<fct>	<fct>	<fct>	<int>	<dbl>
1	0	K	1	1	12.915
2	1	K	1	0	1.640
3	0	M	1	39	22.550
4	1	M	1	1	3.895
5	0	K	2	54	44.100
6	1	K	2	4	5.600
7	0	M	2	69	77.000
8	1	M	2	13	13.300
9	0	K	3	8	5.985
10	1	K	3	4	0.760
11	0	M	3	2	10.450
12	1	M	3	5	1.805

(a) Podsumowanie funkcji glm.

(b) Tabela liczości.

Rys. 12: Podsumowanie wykonanej funkcji wraz z tabelą liczości modelu.

Jak wynika z tabeli z rysunku 12, liczości teoretyczne i rzeczywiste różnią się od siebie. Wskazuje na to także dość wysoka wartość *deviance*. Otrzymana *p*-wartość ponownie sugeruje odrzucenie hipotezy zerowej i przyjęcie, że model nie jest dobrze dopasowany.

6.5. Podpunkt e)

Analizowany jest model [12 13]. Oznacza to, że między zajmowanym stanowiskiem i płcią, a także między zajmowanym stanowiskiem a poziomem wykształcenia istnieje pewna zależność. Natomiast płeć i wykształcenie są zmiennymi warunkowo niezależnymi.

```
Call:
glm(formula = Freq ~ S + P + Wyk + S * P + S * Wyk, family = poisson,
    data = df_tab)

Deviance Residuals:
    1     2     3     4     5     6     7     8
-4.6664 -0.7698  2.4923  0.3320  1.3323 -0.4795 -1.0627  0.2956
    9    10    11    12
 1.9686  0.7596 -2.0224 -0.5503

Coefficients:
            Estimate Std. Error z value Pr(>|z|)
(Intercept)  2.6787      0.1873  14.300 < 2e-16 ***
S1          -3.8951      1.0597  -3.676 0.000237 ***
PM           0.5573      0.1580   3.528 0.000419 ***
Wyk2         1.1233      0.1820   6.171 6.77e-10 ***
Wyk3        -1.3863      0.3536  -3.921 8.82e-05 ***
S1:PM         0.3077      0.4501   0.684 0.494285
S1:Wyk2       1.7099      1.0450   1.636 0.101771
S1:Wyk3       3.5835      1.1118   3.223 0.001268 **
---
Signif. codes:  0 '***' 0.001 '**' 0.01 '*' 0.05 '.' 0.1 ' ' 1

(Dispersion parameter for poisson family taken to be 1)

    Null deviance: 316.518  on 11  degrees of freedom
Residual deviance:  40.757  on  4  degrees of freedom
AIC: 99.147

Number of Fisher Scoring iterations: 5
```

	S	P	Wyk	Freq	fitted(mods)
	<fct>	<fct>	<fct>	<int>	<dbl>
1	0	K	1	1	14.5664740
2	1	K	1	0	0.2962963
3	0	M	1	39	25.4335260
4	1	M	1	1	0.7037037
5	0	K	2	54	44.7919075
6	1	K	2	4	5.0370370
7	0	M	2	69	78.2080925
8	1	M	2	13	11.9629630
9	0	K	3	8	3.6416185
10	1	K	3	4	2.6666667
11	0	M	3	2	6.3583815
12	1	M	3	5	6.3333333

(a) Podsumowanie funkcji glm.

(b) Tabela liczości.

Rys. 13: Podsumowanie wykonanej funkcji wraz z tabelą liczości modelu.

Otrzymane *summary* oraz tabele liczności przedstawiono na rysunku 13. Ponadto p -wartość wyniosła około $3.0177 \cdot 10^{-8}$ a *deviance* ≈ 40.7571 .

Także tym razem p -wartość jest mniejsza od ustalonego poziomu ufności, a więc odrzucamy hipotezę zerową i stwierdzamy, że model został źle dopasowany.

6.6. Podpunkt f)

Analizowany jest model [1 23]. Oznacza to, że zakładamy, że zadowolenie z wynagrodzenia oraz wykształcenie są od siebie zależne, jednak zajmowane stanowisko jest czynnikiem od nich niezależnym

Otrzymane *summary* oraz tabele liczności przedstawiono poniżej, na rysunku 14. Ponadto p -wartość wyniosła około 0.000174 a *deviance* ≈ 24.4908 .

```
Call:
glm(formula = Freq ~ S + P + Wyk + P * Wyk, family = poisson,
     data = df_tab)
```

```
Deviance Residuals:
    1      2      3      4      5      6      7      8
 0.1416 -0.5196  0.7329 -2.3296  0.5341 -1.5122 -0.2302  0.5643
    9     10     11     12
-0.7701  1.5719 -1.9181  2.9240
```

```
Coefficients:
              Estimate Std. Error z value Pr(>|z|)
(Intercept)  -0.1450     1.0004  -0.145  0.884735
S1            -1.8575     0.2069  -8.977 < 2e-16 ***
PM             3.6889     1.0124   3.644 0.000269 ***
Wyk2           4.0604     1.0086   4.026 5.68e-05 ***
Wyk3           2.4849     1.0408   2.387 0.016967 *
PM:Wyk2        -3.3426     1.0269  -3.255 0.001133 **
PM:Wyk3        -4.2279     1.1186  -3.780 0.000157 ***
---
Signif. codes:  0 '***' 0.001 '**' 0.01 '*' 0.05 '.' 0.1 ' ' 1
```

(Dispersion parameter for poisson family taken to be 1)

```
Null deviance: 316.518 on 11 degrees of freedom
Residual deviance: 24.491 on 5 degrees of freedom
AIC: 80.881
```

Number of Fisher Scoring iterations: 6

(a) Podsumowanie funkcji glm.

	S	P	Wyk	Freq	fitted(mods)
	<fct>	<fct>	<fct>	<int>	<dbl>
1	0	K	1	1	0.865
2	1	K	1	0	0.135
3	0	M	1	39	34.600
4	1	M	1	1	5.400
5	0	K	2	54	50.170
6	1	K	2	4	7.830
7	0	M	2	69	70.930
8	1	M	2	13	11.070
9	0	K	3	8	10.380
10	1	K	3	4	1.620
11	0	M	3	2	6.055
12	1	M	3	5	0.945

(b) Tabela liczności.

Rys. 14: Podsumowanie wykonanej funkcji wraz z tabelą liczności modelu.

Jak wynika z tabeli z rysunku 14, liczności teoretyczne i rzeczywiste różnią się od siebie. Wskazuje na to także wartość *deviance*. Otrzymana p -wartość ponownie sugeruje odrzucenie hipotezy zerowej i przyjęcie, że model nie jest dobrze dopasowany.

7. Zadanie 7

W niniejszym zadaniu skupiamy się na zmiennych z zadania 5 z sekcji 5. Rozważane będą dwa modele log liniowe - [13 23] oraz [123]. W celu dopasowania modeli skorzystano z następującego kodu.

```
col_s <- data$S
col_wyk <- data$Wyk
col_w <- data$W1
```

```
df <- data.frame(col_s, col_w, col_wyk)
names(df) <- c('S', 'W1', 'Wyk')
df_tab <- as.data.frame(table(df))

mod_1 <- glm(Freq ~ S + W1 + Wyk + S*Wyk + W1*Wyk, ##[13 23]
             data = df_tab, family = poisson)

mod2 <- glm(freq7b ~ (S + W1 + Wyk)^2 + S*W1*Wyk, #[123]
            data = df_tab, family = poisson)

fit1 <- cbind(mod_1$data, fitted(mod_1))
fit2 <- cbind(mod_2$data, fitted(mod_2))
```

Później na podstawie *fit1* oraz *fit2* określone są prawdopodobieństwa.

Za dane przyjmujemy zmienne:

- 1 - zmienna S - stanowisko,
- 3 - zmienna Wyk - wykształcenie,
- 2 - zmienna W1 - zadowolenie z wynagrodzenia w pierwszym badanym okresie.

7.1. Podpunkt a)

W tym podpunkcie należy oszacować prawdopodobieństwo, że osoba pracująca na stanowisku kierowniczym jest zdecydowanie zadowolona ze swojego wynagrodzenia.

Model \ Wartości	[13 23]	[123]
Teoretyczne	0.48148	0.48148
Estymowane	0.50740	0.48148

Tab. 7: Teoretyczne i estymowane wartości prawdopodobieństw.

Analizując tabelę 7 można zauważyć, że wartości teoretyczne i estymowane prawdopodobieństw dla modelu [123] są niemal identyczne (wartości podane w tabeli są przybliżeniami otrzymanych wyników, jednak różnice występują na dalekim miejscu po przecinku, więc są one w tym przypadku nierozróżnialne). Jednak dla modelu [13 23] owe prawdopodobieństwa różnią się. Może to świadczyć o niepoprawnym dopasowaniu modelu do danych. Otrzymane wyniki sugerują, że prawdopodobieństwo, że osoba pracująca na stanowisku kierowniczym jest zdecydowanie zadowolona ze swojego wynagrodzenia wynosi około 0.48.

7.2. Podpunkt b)

W tym podpunkcie należy oszacować prawdopodobieństwo, że osoba z wykształceniem zawodowym pracuje na stanowisku kierowniczym.

Model \ Wartości	[13 23]	[123]
Teoretyczne	0.02439	0.02439
Estymowane	0.02439	0.02439

Tab. 8: Teoretyczne i estymowane wartości prawdopodobieństw.

Analizując tabelę 8, zauważyć można, że i tym razem wartości teoretyczne i estymowane w obu modelach wyniosły w przybliżeniu dokładnie tyle samo. Zatem prawdopodobieństwo, że osoba z wykształceniem zawodowym pracuje na stanowisku kierowniczym jest równe około 0.02.

7.3. Podpunkt c)

W tym podpunkcie należy oszacować prawdopodobieństwo, że osoba z wykształceniem wyższym nie pracuje na stanowisku kierowniczym.

Model \ Wartości	[13 23]	[123]
Teoretyczne	0.526316	0.526316
Estymowane	0.526316	0.526316

Tab. 9: Teoretyczne i estymowane wartości prawdopodobieństw.

Analizując tabelę 9, ponownie zauważyć można, że wartości teoretyczne i estymowane w obu modelach wyniosły w przybliżeniu dokładnie tyle samo. Zatem prawdopodobieństwo, że osoba z wykształceniem wyższym nie pracuje na stanowisku kierowniczym jest równe około 0.52.

8. Zadanie 8

Procedura wykonania zadania jest identyczna jak w zadaniu 7 (sekcja 7). Jedynie zostały zmienione analizowane dane. Przyjmujemy zmienne:

- 1 - zmienna S - stanowisko,
- 2 - zmienna P - płeć,
- 3 - zmienna Wyk - wykształcenie.

8.1. Podpunkt a)

W tabeli 10 podano teoretyczne oraz estymowane prawdopodobieństwa, że osoba pracująca na stanowisku kierowniczym jest kobietą.

Model \ Wartości	[13 23]	[123]
Teoretyczne	0.296	0.296
Estymowane	0.472	0.296

Tab. 10: Teoretyczne i estymowane wartości prawdopodobieństw.

Tym razem estymowana wartość prawdopodobieństwa jest niezgodna z jej rzeczywistą wartością w przypadku modelu [13 23]. Może to świadczyć o złym dopasowaniu modelu do danych. Jednak w przypadku modelu [123], obie wartości są w przybliżeniu takie same. Zatem można stwierdzić, że szukane prawdopodobieństwo wynosi około 0.3.

8.2. Podpunkt b)

W tabeli 11 podano teoretyczne oraz estymowane prawdopodobieństwa, że osoba z wykształceniem zawodowym pracuje na stanowisku kierowniczym.

Model \ Wartości	[13 23]	[123]
Teoretyczne	0.02439	0.02439
Estymowane	0.02439	0.02439

Tab. 11: Teoretyczne i estymowane wartości prawdopodobieństw.

Otrzymane wartości wynoszą w przybliżeniu tyle samo w każdym przypadku, a więc można stwierdzić, że szukane prawdopodobieństwo wynosi około 0.02.

Jak się okazuje, jest to wartość identyczna do tej uzyskanej w zadaniu 7b) z sekcji 7.2.

8.3. Podpunkt c)

W tabeli 12 podano teoretyczne oraz estymowane prawdopodobieństwa, że osoba z wykształceniem wyższym jest mężczyzną.

Model \ Wartości	[13 23]	[123]
Teoretyczne	0.368	0.3684
Estymowane	0.3684	0.3684

Tab. 12: Teoretyczne i estymowane wartości prawdopodobieństw.

Otrzymane wartości wynoszą w przybliżeniu tyle samo w każdym przypadku, a więc można stwierdzić, że ów prawdopodobieństwo jest równe 0.37.

9. Zadanie 9

W tym zadaniu zostaną zweryfikowane następujące hipotezy na poziomie istotności $\alpha = 0.05$

9.1. Podpunkt a)

- zmienne losowe S, W1 i Wyk są wzajemnie niezależne.

H_0 o danych z modelu [1 2 3] będzie testowana przeciwko hipotezie alternatywnej: dane pochodzą z modelu [123]

```
## Wszelkie tablice beda tworzone w nastepujacy sposob
col_s <- data$S
col_wyk <- data$Wyk
col_w1 <- data$W1

##tabela S, W1, Wyk
df <- data.frame(col_s, col_w1, col_wyk)
names(df) <- c('S', 'W1', 'Wyk')
df_tab <- as.data.frame(table(df))
```

```
mods <- glm(Freq ~ W1+S+Wyk, data=df_tab, family=poisson)
p_val <- 1-pchisq(deviance(mods), df = df.residual(mods))
```

Otrzymano $p\_val = 0.0006187$, która jest mniejszą wartością od zadanego poziomu istotności. Odrzucamy więc hipotezę zerową na rzecz alternatywnej.

Następnie rozpatrywana hipoteza zerowa (model [1 2 3]) będzie testowana przeciwko hipotezie alternatywnej o tym, że dane pochodzą z nadmodelu [12 32].

```
mods2 <- glm(Freq ~ S+W1+Wyk + S*Wyk + Wyk*W1, data=df_tab, family=poisson)
test <- anova(mods, mods2)
p_val <- 1-pchisq(test$Deviance[2], df = test$Df[2])
```

Korzystając z funkcji *anova* otrzymano $p\_val = 9.870781e - 06$, co ponownie jest znacznie mniejsze od zadanego poziomu istotności. Odrzucamy więc w obu przypadkach hipotezę zerową i wnioskujemy, iż podane zmienne nie są niezależne.

9.2. Podpunkt b)

- zmienna losowa W1 jest niezależna od pary zmiennych S i Wyk (model [2 13]).

H_0 o danych z modelu [2 13] będzie testowana przeciwko hipotezie alternatywnej: dane pochodzą z modelu [123]

```
mods <- glm(Freq ~ S+W1+Wyk + W1 + S*Wyk, data=df_tab, family=poisson)
p_val <- 1-pchisq(deviance(mods), df = df.residual(mods))
```

Otrzymano $p\_val = 0.080963$, co jest większe od zadanego $\alpha = 0.05$. Dlatego też nie ma podstaw do odrzucenia hipotezy zerowej.

Następnie rozpatrywana hipoteza zerowa będzie testowana przeciwko hipotezie alternatywnej o tym, że dane pochodzą z nadmodelu [12 32] .

```
mods2 <- glm(Freq ~ S+W1+Wyk + S*W1 + Wyk*W1, data=df_tab, family=poisson)
test <- anova(mods, mods2)
p_val <- 1-pchisq(test$Deviance[2], df = test$Df[2])
```

Otrzymano $p\_val = 0.377725$. W tym przypadku wartość ta jest mniejsza od zadanego α , co pozwala nam odrzucić hipotezę zerową o tym, że zmienna losowa W1 jest niezależna od pary zmiennych S i Wyk.

9.3. Podpunkt c/d)

- zmienna losowa W1 jest niezależna od zmiennej losowej S, przy ustalonej wartości zmiennej Wyk (model [13 23]). H_0 o danych z modelu [13 23] będzie testowana przeciwko hipotezie alternatywnej: dane pochodzą z modelu [123].

```
mods <- glm(Freq ~ S+W1+Wyk + S*Wyk + W1*Wyk, data=df_tab, family=poisson)
p_val <- 1-pchisq(deviance(mods), df = df.residual(mods))
```

Otrzymano $p\_val = 0.84464$. Wartość ta jest większa od zadanego $\alpha = 0.05$, dlatego też nie ma podstaw do odrzucenia hipotezy zerowej.

Następnie rozpatrywana hipoteza zerowa będzie testowana przeciwko hipotezie alternatywnej o tym, że dane pochodzą z nadmodelu [12 13 23].

```
mods2 <- glm(Freq ~ S+W1+Wyk + S*Wyk + S*W1 + W1*Wyk, data=df_tab,
             family=poisson)
test <- anova(mods, mods2)
p_val <- 1-pchisq(test$Deviance[2], df = test$Df[2])
```

Otrzymano $p\_val = 0.34998$. W tym przypadku wartość ta jest mniejsza od zadanego α , co pozwala nam odrzucić hipotezę zerową o tym, że zmienna losowa W1 jest niezależna od pary zmiennych S i Wyk.

9.4. Podpunkt e)

- zmienna losowa S jest niezależna od zmiennej P , przy ustalonej wartości zmiennej Wyk (model [13 32]).

H_0 o danych z modelu [13 32] będzie testowana przeciwko hipotezie alternatywnej: dane pochodzą z modelu [123]

```
col_s <- data$S
col_wyk <- data$Wyk
col_p <- data$P

df <- data.frame(col_s, col_p, col_wyk)
names(df) <- c('S', 'P', 'Wyk')
df_tab <- as.data.frame(table(df))
```

```
mods <- glm(Freq ~ S+P+Wyk + S*Wyk + P*Wyk, data=df_tab, family=poisson)
p_val <- 1-pchisq(deviance(mods), df = df.residual(mods))
```

Otrzymano $p\_val = 0.1446957$. Wartość ta jest mniejsza od zadanego α , dlatego też odrzucamy hipotezę zerową o niezależności zmiennej losowa S od zmiennej P , przy ustalonej wartości zmiennej Wyk , na rzecz alternatywnej.

Następnie rozpatrywana hipoteza zerowa będzie testowana przeciwko hipotezie alternatywnej o tym, że dane pochodzą z nadmodelu [12 13 23].

```
mods2 <- glm(Freq ~ S+P+Wyk+ S*Wyk + S*P + P*Wyk, data=df_tab,
             family=poisson)
test <- anova(mods, mods2)
p_val <- 1-pchisq(test$Deviance[2], df = test$Df[2])
```

Otrzymano $p\_val = 0.024487$. W tym przypadku wartość ta jest ponownie mniejsza od zadanego α , co pozwala nam odrzucić hipotezę zerową.

10. Zadanie 10

W niniejszym zadaniu analizowane będą modele log-liniowe dla następujących zmiennych.

- Zmienna 1 to zmienna $A1$, czyli atmosfera w miejscu pracy w pierwszym badanym okresie (wartości w skali Likerta)
- Zmienna 2 to zmienna $W1$, czyli zadowolenie z wynagrodzenia w pierwszym badanym okresie (wartości w skali Stapela)
- Zmienna 3 to zmienna P , czyli płeć

Ustalony poziom ufności wynosi $\alpha = 0.05$.

10.1. Podejście względem kryterium informacyjnego.

Aby porównać wartości kryteriów informacyjnych AIC i BIC dla rozważanych zmiennych, wykorzystano następujący kod.

```
## stworzenie tabeli z danymi
data10 <- data[c('A1', 'W1', 'P')]
table10 <- ftable(data10, row.vars = c('A1', 'W1'))
table10 <- as.data.frame(as.table(table10))
```



```
freq10 <- table10$Freq
##stworzenie przykładowego modelu (jednego z 19 możliwych)
model10_1 <- glm(freq10 ~ (A1 + W1 + P), ##[1 2 3]
                 data = table10,
                 family = poisson)
##policzenie kryteriow
aic <- AIC(model10_1)
bic <- BIC(model10_1)
```

Powtórzono tę procedurę dla każdego z modeli i wyniki przedstawiono w tabeli na poniższym rysunku 15.

MODEL	AIC	BIC
<chr>	<dbl>	<dbl>
[1 2 3]	314.2426	329.4425
[12 3]	123.5923	159.0588
[1 23]	318.0580	338.3245
[13 2]	320.6063	342.5617
[12 13]	129.9560	172.1780
[12 23]	127.4077	167.9408
[23 13]	324.4217	324.4217
[12 23 13]	133.5509	180.8396
[123]	150.1856	217.7408
[1]	484.1343	492.5787
[2]	427.4253	434.1808
[3]	567.1889	570.5666
[13]	475.4339	492.3227
[12]	138.6564	172.4340
[23]	416.1766	429.6877
[1 2]	329.3067	342.8177
[1 3]	469.0702	479.2035
[2 3]	412.3613	420.8056
[ ]	582.2529	583.9418

Rys. 15: Wartości kryteriów informacyjnych.

Z przedstawionej tabeli wynika, że najmniejsze wartości obu kryteriów osiągnięte zostały dla modelu [12 3]. Oznacza to, że ów model najlepiej oddaje zależności pomiędzy analizowanymi danymi. Atmosfera w pracy oraz zadowolenie z wynagrodzenia są od siebie zależne, podczas gdy płeć nie jest czynnikiem ściśle z nimi powiązanym. Otrzymane wyniki wydają się być zgodne z rzeczywistością.

10.2. Podejście krokowe.

W podejściu krokowym postępujemy według następującej procedury.

```
##przygotowanie danych
data10 <- data[c('A1', 'W1', 'P')]
table10 <- ftable(data10, row.vars = c('A1', 'W1'))
table10 <- as.data.frame(as.table(table10))
freq10 <- table10$Freq

##inicjalizacja tabel na przyszłosc
table10_1 <- data.frame('M' = c(), 'p-value' = c(), 'AIC(M)' = c(),
                       'BIC(M)' = c())
table10_2 <- data.frame('M' = c(), 'p-value' = c(), 'AIC(M)' = c(),
                       'BIC(M)' = c())
```

```

table10_3 <- data.frame('M' = c(), 'p-value' = c(), 'AIC(M)' = c(),
                        'BIC(M)' = c())

##utworzenie modeli
model10_1 <- glm(freq10 ~ (A1 + W1 + P), ##[1 2 3]
                 data = table10,
                 family = poisson)
model10_2 <- glm(freq10 ~ (A1 + W1 + P + A1*W1), ##[12 3]
                 data = table10,
                 family = poisson)
model10_3 <- glm(freq10 ~ (A1 + W1 + P + W1*P), ##[1 23]
                 data = table10,
                 family = poisson)
model10_4 <- glm(freq10 ~ (A1 + W1 + P + A1*P), ##[13 2]
                 data = table10,
                 family = poisson)
model10_5 <- glm(freq10 ~ (A1 + W1 + P + A1*W1 + A1*P), ##[12 13]
                 data = table10,
                 family = poisson)
model10_6 <- glm(freq10 ~ (A1 + W1 + P + A1*W1 + W1*P), ##[12 23]
                 data = table10,
                 family = poisson)
model10_7 <- glm(freq10 ~ (A1 + W1 + P + A1*P + W1*P), ##[13 23]
                 data = table10,
                 family = poisson)
model10_8 <- glm(freq10 ~ (A1 + W1 + P + A1*W1 + W1*P + A1*P), ##[12 23 13]
                 data = table10,
                 family = poisson)
model10_9 <- glm(freq10 ~ ((A1 + W1 + P)^2 + A1*W1*P), ##[123]
                 data = table10,
                 family = poisson)

##funkcja do testowania czy model1 jest lepszy od modelu2
test <- function(model1, model2){

  if (model1$aic != model2$aic){
    test <- anova(model1,model2)
    test_g <- 1 - pchisq(test$Deviance[2],df = test$Df[2])
    test_BIC <- BIC(model2)
    test_AIC <- AIC(model2)
    c(test_g,test_AIC,test_BIC)

  } else {
    test_BIC <- BIC(model2)
    test_AIC <- AIC(model2)
    c(NaN,test_AIC,test_BIC)
  }
}

##hierarchie modeli
models1 = list(model10_1, model10_2, model10_3, model10_4)

```

Pierwszym krokiem jest przeprowadzenia testów oraz wyliczenia kryteriów dla modelu podstawowego [1 2 3] względem modeli [12 3], [1 23], [2 13].

```
##pierwszy poziom modeli
```

```

for (model in models1){
  tests <- test(model10_1,model)
  print(tests)
  table10_1 <- rbind(table10_1,tests)
  colnames(table10_1) <- c('p-value', 'AIC(Mr)', 'BIC(Mr)')
}
Mr <- c('M_1 [1 2 3]', 'M_2 [12 3]', 'M_3 [1 23]', 'M_4 [13 2]')
table10_1 <- cbind(Mr, table10_1)

```

Otrzymano w ten sposób tabelę z podsumowaniem uzyskanych wyników.

Mr	p-value	AIC(Mr)	BIC(Mr)
<chr>	<dbl>	<dbl>	<dbl>
M_1 [1 2 3]	NaN	314.2426	329.4425
M_2 [12 3]	0.0000000	123.5923	159.0588
M_3 [1 23]	0.5349822	318.0580	338.3245
M_4 [13 2]	0.8022519	320.6063	342.5617

Rys. 16: Tabela kroku nr. 1.

Z tabeli na rysunku 16 wynika, że hipotezę zerową testu ANOVA odrzucono tylko w przypadku modelu drugiego, to jest modelu [12 3]. Także wartości kryteriów są najniższe dla tego właśnie przypadku. Wskazuje to na fakt, że ten model jest najlepszym spośród tych analizowanych i będzie on porównywany dalej, z kolejnymi nadmodelami.

```

##drugi poziom
models2 = list(model10_2, model10_5, model10_6)
for (model in models2){
  tests <- test(model10_2,model)
  table10_2 <- rbind(table10_2,tests)
  colnames(table10_2) <- c('p-value', 'AIC(Mr)', 'BIC(Mr)')
}
Mr <- c('M_2 [12 3]', 'M_5 [12 13]', 'M_6 [12 23]')
table10_2 <- cbind(Mr, table10_2)

```

Mr	p-value	AIC(Mr)	BIC(Mr)
<chr>	<dbl>	<dbl>	<dbl>
M_2 [12 3]	NaN	123.5923	159.0588
M_5 [12 13]	0.8022519	129.9560	172.1780
M_6 [12 23]	0.5349822	127.4077	167.9408

Rys. 17: Tabela kroku nr. 2.

Analizując tabelę na rysunku 17, można zauważyć, że każda z otrzymanych p -wartości jest wyższa od ustalonego poziomu ufności, a więc nie mamy podstaw do odrzucenia hipotezy zerowej i do stwierdzenia, że któryś z rozważanych modeli jest lepiej dopasowany do danych niż model [12 3]. Także wartości kryteriów są wyższe niż te dla modelu podstawowego.

Procedura krokowa na tym etapie powinna zostać zakończona i wybrany powinien zostać model [12 3]. Jest to dokładnie ten sam model, który został uznany za najodpowiedniejszy także w poprzednim podejściu, podczas wyboru modelu z najmniejszą wartością kryteriów informacyjnych. Interpretacja pozostaje taka sama.

11. Zadanie 11

W niniejszym zadaniu powtórzono procedurę z zadania 10 z sekcji 10. Zmieniły się jedynie analizowane dane.

- Zmienna 1 to zmienna D, czyli dział, w którym pracownik jest zatrudniony.
- Zmienna 2 to zmienna A1, czyli atmosfera w miejscu pracy w pierwszym badanym okresie (wartości w skali Likerta).
- Zmienna 3 to zmienna P, czyli płeć.

11.1. Podejście względem kryterium informacyjnego.

Otrzymano następujące wyniki.

MODEL	AIC	BIC
<chr>	<dbl>	<dbl>
[1 2 3]	209.3334	224.5333
[12 3]	217.8385	253.3050
[1 23]	215.6971	237.6525
[13 2]	158.9377	179.2043
[12 13]	167.4428	207.9759
[12 23]	224.2022	266.4242
[23 13]	165.3014	165.3014
[12 23 13]	173.7756	221.0643
[123]	184.5309	252.0861
[1]	322.5161	329.2716
[2]	277.1697	285.6141
[3]	360.2243	363.6020
[13]	257.0563	270.5674
[12]	232.9026	266.6802
[23]	268.4693	285.3581
[1 2]	224.3975	237.9085
[1 3]	307.4520	315.8964
[2 3]	262.1057	272.2389
[ ]	375.2884	376.9772

Rys. 18: Wartości kryteriów informacyjnych.

Analizując tabelę przedstawioną na rysunku 18, widzimy, że najmniejsze wartości kryteriów informacyjnych zostały osiągnięte dla modelu [13 2]. Otrzymane wyniki sugerują, że płeć oraz dział, w którym dany pracownik pracuje są od siebie zależne, jednak to co uważa o atmosferze w miejscu pracy jest już czynnikiem od nich niezależnym. Otrzymane wyniki wydają się być zgodne z rzeczywistością.

11.2. Podejście krokowe.

Także w tym podejściu korzystać będziemy z procedur wytłumaczonych w poprzednim zadaniu, w sekcji 10.2. Nastąpiła jedynie zmiana danych.

```
data11 <- data[c('D','A1','P')]
table11 <- ftable(data11, row.vars = c('D','A1'))
table11 <- as.data.frame(as.table(table11))
freq10 <- table11$Freq
```

Porównując modele [12 3], [1 23], [2 13] względem modelu podstawowego [1 2 3], otrzymano następujące wyniki.

Mr	p-value	AIC(Mr)	BIC(Mr)
<chr>	<dbl>	<dbl>	<dbl>
M_1 [1 2 3]	NaN	209.3334	224.5333
M_2 [12 3]	2.154821e-01	217.8385	253.3050
M_3 [1 23]	8.022519e-01	215.6971	237.6525
M_4 [13 2]	3.458678e-12	158.9377	179.2043

Rys. 19: Tabela kroku nr. 1.

Jak wynika z tabeli na rysunku 19, jedyny model dla którego p -wartość testu ANOVA wyniosła mniej niż ustalony poziom ufności, to model [13 2]. Daje to podstawy do odrzucenia hipotezy zerowej i stwierdzenia, że jest on bardziej odpowiedni wobec posiadanych danych niż model podstawowy. Jednocześnie, uzyskał on najmniejsze wartości kryteriów informacyjnych AIC i BIC. Zatem to model [13 2] będzie dalej porównywany i testowany.

Mr	p-value	AIC(Mr)	BIC(Mr)
<chr>	<dbl>	<dbl>	<dbl>
M_4 [13 2]	NaN	158.9377	179.2043
M_5 [12 13]	0.2154821	167.4428	207.9759
M_7 [13 23]	0.8022519	165.3014	192.3235

Rys. 20: Tabela kroku nr. 2.

Tabela na rysunku 20 przedstawia drugi krok w stosowanej procedurze. Otrzymane p -wartości są większe od ustalonego poziomu ufności, a więc brak nam podstaw do odrzucenia hipotezy zerowej i stwierdzenia, że któryś z rozważanych modeli jest lepszy od tego podstawowego. Potwierdzają to także wysokie wartości kryteriów informacyjnych.

Kończymy zatem procedurę i dochodzimy do wniosku, że wybrany zostać powinien model [13 2]. To on najlepiej oddaje charakter danych. Także i w tym przypadku, wybrany model powiela się z tym, wybranym metodą uwzględniającą minimum z kryteriów informacyjnych. Interpretacja wyników pozostaje taka sama.